

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XEObd/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 4105203264
Dátum vydania rozhodnutia: 26.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Lenka Praženková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4105203264.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej F. C., narodenej XX. T. XXXX, bytom V. - H. XX, o vymoženie 1.669,65 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25Er/23/2005, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11CoE/41/2013-62 z 27. marca 2013, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávneného z a s t a v u j e .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) uznesením č. k. 25Er/23/05-37 z 16. mája 2012 vyhlásil exekúciu vedenú na podklade exekučného titulu (notárskej zápisnice), ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia za nepripustnú a zároveň ju zastavil. Ďalším výrokom uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený a povinná uzavreli dňa 24. marca 2004 zmluvu o úvere, súčasťou ktorej bolo aj splnomocnenie, ktorým povinná splnomocnila advokáta Mgr. Tomáša Kušnieru na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v jej mene uznal záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia, alebo pre exekúciu na celý jej majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a príslušenstva. Dňa 16. októbra 2004 bola notárom JUDr. Jarmilou Kováčovou spísaná notárska zápisnica, kde za povinnú konal a zápisnicu podpísal advokát Mgr. Tomáš Kušnier. Ten v mene povinnej uznal dlh v plnom rozsahu čo do základu aj výšky a zároveň vyhlásil, že dlh, ktorý je opísaný v notárskej zápisnici, povinná splatí v lehote do 25. októbra 2004, v opačnom prípade vyjadril súhlas s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu.

2. Ohľadom splnomocnenia, zahrnutého do úverovej zmluvy, dospel súd prvej inštancie k záveru, že

tento právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka považovaný za neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo dôjsť Mgr. Tomášom Kušnírom k uznaniu právneho záväzku (dlhu), a teda k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice, ktorá je podkladom pre toto exekučné konanie. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že uznať dlh je právom dlžníka, ktorý toto právo môže, ale aj nemusí realizovať, čo závisí od rôznych okolností, ktoré nastanú až v budúcnosti. Podľa ustanovenia § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je prípustné, aby sa niekto vzdal práva, ktoré môže vzniknúť až v budúcnosti. Takáto dohoda je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že pokiaľ v čase uzavretia zmluvy o úvere neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, povinná nemohla realizovať svoje právo uznať dlh a rovnako nemohla splnomocniť Mgr. Kušníra na takýto úkon. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že dané plnomocenstvo je pre obchádzanie zákona neplatným právnym úkonom, čo následne spôsobuje, že ani predložená notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, oprávňujúcim viesť voči povinnému nútený výkon povinnosti vymedzenej v exekučnom titule. S poukazom na to, že v predmetnej exekúcii sa vyskytol dôvod znemožňujúci pokračovať v jej vykonávaní, súd rozhodol v súlade s ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania (ďalej len „Exekučný poriadok“) tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň ju zastavil.

3. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 11CoE/41/2013-62 z 27. marca 2013 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej aj „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“). Ďalším výrokom zamietol návrhy oprávneného na prerušenie konania. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie poukázal na to, že povinná nebola osobne prítomná pri spisovaní notárskej zápisnice ako exekučného titulu, ktorý potom neobsahuje jej osobné vyhlásenia, ale zastupoval ju Mgr. Tomáš Kušník na základe splnomocnenia udeleného mu povinnou v zmluve o úvere zo dňa 24. marca 2004 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktoré je súčasťou formulárovej predtlačky zmluvy, ktorú používa oprávnený veriteľ pri poskytovaní úverov pre dlžníkov. Odvolací súd mal za to, že pokiaľ dlžník nebol priamo prítomný pri spisovaní notárskej zápisnice ako exekučného titulu, ale konal prostredníctvom zástupcu, mal tomuto zástupcovi udeliť plnomocenstvo, ktorého náležitosti musia zodpovedať § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka s dôrazom na presné vymedzenie rozsahu plnomocnenstva. Plnomocenstvo udelené dlžníčkou pre advokáta Mgr. Tomáša Kušníra v zmluve o úvere odvolací súd považuje za neurčité, nejasné, nakoľko nemožno z neho ustáliť v akej výške mal splnomocnenec záväzok, resp. dlh uznať a teda vzhľadom na vyššie uvedené neoprávňovalo advokáta Mgr. Tomáša Kušníra ako zástupcu povinnej uznať dlh vo forme notárskej zápisnice a súhlasiť s jej vykonateľnosťou. Odvolací súd poukázal aj na to, že zmluva o úvere je predtlačený formulár, ktorý sa vyplňa pri jej uzavretí medzi oprávneným ako veriteľom a dlžníkom, ktorá už obsahuje i predtlačený text, že dlžníčka splnomocňuje advokáta Mgr. Tomáša Kušníra z čoho vyplýva, že musel jednať so spoločnosťou veriteľa ešte pred vyhotovením tlačiva zmluvy, čo vyvoláva pochybnosti o rozpore záujmov zástupcu Mgr. Tomáša Kušníra so záujmami povinnej.

4. Návrh oprávneného na prerušenie odvolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nevznikla potreba obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor Európskej únie.

5. Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre - vo výroku zamietajúcom návrh na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie - podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP), napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený tiež dovolanie, v ktorom uviedol, že: 1. súdy

oboch inštancií rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ OSP), 2. súdy opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ OSP), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 3. oprávnenému sa odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP) tým, že súdy nezohľadnili jeho námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jeho právo na to, aby jeho právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 4. konanie súdov je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP) a 5. napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Oprávnený tiež navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa § 243 OSP a rozhodol o odklade vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11CoE/41/2013-62 z 27. marca 2013, s poukazom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu a najmä skutočnosť, že dovolaním napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

7. Zo spisu vyplýva, že odvolanie oprávneného bolo podané 6. mája 2013 a dovolanie 13. mája 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

8. S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákonom č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Jedným z neodstrániteľných nedostatkov procesných podmienok, ktoré spôsobujú, že súd musí konanie zastaviť, je nedostatok funkčnej príslušnosti (ktoréhokoľvek) súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdov. Keďže oprávnený svoje odvolanie podal ešte 6. mája 2013 a podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP platí, že konanie začaté do 30. júna 2016 na funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo, Najvyšší súd Slovenskej republiky svoju funkčnú príslušnosť na konanie o odvolaní oprávneného skúmal

v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase začatia odvolacieho konania. Dospel pritom k záveru, že nie je funkčne príslušný na prejednanie podaného odvolania oprávneného a zároveň neexistuje zákonný dôvod na postúpenie veci inému (funkčne príslušnému) súdu.

12. Uvedený záver vyplýva zo znenia prvej vety § 201 OSP, v zmysle ktorej platilo, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Na konanie v prvom stupni boli v zmysle § 9 ods. 1 OSP zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodovali ako sudy prvého stupňa: a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 OSP). Krajské sudy boli tiež funkčne príslušné na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov (§ 10 ods. 1 OSP), zatiaľ čo Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 OSP).

13. V zmysle procesnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 je teda Najvyšší súd Slovenskej republiky funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa. Prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 OSP).

14. Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, vydané po začatí odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho a takéto rozhodnutie nie je možné napadnúť odvolaním (§ 201 OSP a contrario). Vzhľadom k tomu, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia (§ 161 ods. 2 CSP).

15. Ako už bolo uvedené proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dňa 13. mája 2013 dovolanie z dôvodov uvedených v bode 6 tohto odôvodnenia. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

16. Povinná sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

17. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané za účinnosti O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p., podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Najvyšší súd, vychádzajúc z vyššie uvedeného skúmal, či na základe dovolania žalobkyne možno uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

19. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) dovolací súd uvádza, že osobitná právna úprava účinná v čase podania dovolania (§ 241 ods. 1 O. s. p.) vyžadovala, aby bol dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná; všeobecné ustanovenia o zastúpení tzv. všeobecným splnomocnencom sa na dovolacie konanie nevzťahovali. Ustanovenie § 241 ods. 1 O. s. p. zakotvovalo podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok bol odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd bol pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolateľ bol v čase podania dovolania zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúcou prostredníctvom jej konateľä, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD.

21. Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., dovolaciemu súdu listom z 12.februára 2018 oznámila, že dňa 6. februára 2018 došlo k výpovedi plnomocenstva viažuceho sa k Zmluve o poskytovaní právnych služieb medzi menovanou advokátskou kanceláriou a oprávneným ako klientom, čím došlo k ukončeniu zastupovania spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. aj v predmetnom dovolacom konaní.

22. Výpoveďou tohto plnomocenstva došlo k úplnému ukončeniu zastupovania oprávneného menovanou advokátskou kanceláriou vo všetkých konaniach. Oznamením advokátskej kancelárie Fridrich Paľko, s. r. o. o ukončení právneho vzťahu zastúpenia medzi ňou a oprávneným, nastali účinky predpokladané ustanovením § 92 ods. 3 C. s. p., t. j. výpoveď splnomocnenia zástupcom sa stala voči súdu účinnou.

23. Podľa § 429 ods. 1 C. s. p., dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Citované ustanovenie zakotvuje inštitút tzv. povinného zastúpenia dovolateľa, ktorého účelom je, aby účastníkovi, ktorý sám právnické vzdelanie nemá, bola poskytnutá kvalifikovaná právna pomoc, súčasne aby dovolanie spĺňalo náležitosti stanovené zákonom a rovnako, aby dovolací súd mohol rozhodnúť bez zbytočných prietáhov. Nedostatok zastúpenia dovolateľa kvalifikovaným zástupcom bráni dovolaciemu súdu o veci ďalej konať, nakoľko ustanovenie § 429 ods. 1 C. s. p. je ustanovením kogentnej povahy. Nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa advokátom v dovolacom konaní je možné odstrániť tým, že si dovolateľ sám zvolí kvalifikovaného zástupcu a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo, resp. požiadá o ustanovenie zástupcu, ak spĺňa predpoklady pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Podmienka povinného zastúpenia dovolateľa advokátom v dovolacom konaní musí byť pritom splnená nielen v čase začatia dovolacieho konania (pri spísaní dovolania), ale táto podmienka musí byť splnená počas celej doby jej trvania.

24. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

25. S poukazom na vyššie uvedené bol oprávnený listom zo dňa 21. septembra 2020 vyzvaný na preukázanie splnenia podmienky podľa § 429 ods. 1, resp. ods. 2 písm. b/ C. s. p., teda že je v dovolacom konaní zastúpený advokátom alebo že jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná, má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, a to v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Súd oprávneného poučil, že dovolací súd odmietne dovolanie, ak nebudú splnené podmienky podľa § 429. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 6. októbra 2020, avšak oprávnený do dňa rozhodnutia dovolacieho súdu splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby v dovolacom konaní nedoložil, rovnako nedoložil ani prípadné poverenie udelené svojmu zamestnancovi, a to napriek tomu, že o následkoch ich nepredloženia bol riadne poučený.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže oprávnený procesný nedostatok podmienky dovolacieho konania spočívajúci v absencii povinného zastúpenia advokátom neodstránil, dovolací súd jeho dovolanie smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu, podľa § 447 písm. e/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

27. Oprávnený z procesného hľadiska zavinił, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a vznikla mu tak povinnosť nahradiť povinnej trovy odvolacieho konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Taktiež, keďže povinná bola úspešná v dovolacom konaní, vznikla povinnosť oprávnenému nahradiť jej trovy dovolacieho konania (§ 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.). Vzhľadom k tomu, že podľa obsahu spisu povinnej v odvolacom a ani v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17

základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.